

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்றால் என்ன? எப்போது? எப்படி? JUSTIFICATION - WHAT? WHEN? HOW?

நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது உண்மையாகவே ஒரேயொரு காரியத்தையே அர்த்தப்படுத்துகிறது. அது, சரியானவற்றை உண்டாக்குவது, நியாயத்தை செய்வது என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறது. நீதிமானாக்கப்படுதல் ஒருவேளை, பகுதியாகவோ அல்லது முழுமையாகவோ இருக்கலாம். ஆபிரகாமின் விஷயத்தில் இது பகுதியளவே இருந்தது. அவருடைய விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் நிமித்தமாகவே தேவனோடு ஐக்கியம்கொள்ள நீதிமானாக்கப்பட்டாரேயன்றி, ஜீவனை அடைவதற்காக அல்ல. ஏனென்றால் அந்த முழுமையான நீதிமானாக்கப்படுதல் இயேசுவின் மீட்புப் பணியினாலன்றி நிறைவேற்றமுடியாது. அந்தப்பணி ஆபிரகாமின் நாட்களில் நடைபெற்றிருக்கவோ அல்லது நிறைவேற்றமுடிக்கப்படவோயில்லை.

சுவிசேஷயுக சபையின் நீதிமானாக்கப்படுதல் என்பது உடனடியாக நிகழ்கிற பணியாக இருக்கிறது. “தேவனே அவர்களை நீதிமான்களாக்குகிறவர்”. ஆனால் இந்த நீதிமானாக்கப்படுதலின் அஸ்திபாரம் கல்வாரியில் இயேசுவால் நிறைவேற்றி முடித்த பலியே ஆகும். மீட்பர் நமக்காக அவருடைய ஈடுபலியின் புண்ணியத்தை வழங்குவதற்கு முன்பாக, நாம் அவரை அறியவும், அவர்பேரில் நம்பிக்கையாய் இருக்கவும், சீஷத்துவத்துக்கான அவருடைய நிபந்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், அவருடைய சீஷர்களைப்போல மரணபரியந்தம் நம்மை முழுமையாக அர்ப்பணிக்கவும் வேண்டும். அவர் தம்முடைய பலியின் புண்ணியத்தை நம்மீது அருளுகின்ற அந்தத் தருணத்தில் நம்முடைய கறைகள் மூடப்படுகிறது. நாம் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பிக்குதலால் அவருடைய குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். இவ்வாறாக, அதன்பின்னர் பரலோகத்தில் பேரெழுதியிருக்கிற முதற்பேரானவர்களின் சர்வசங்கமாகிய சபையின் அங்கங்கள் ஆகிறோம்.

உலகஜனங்களின் நீதிமானாக்கப்படுதல் உடனடியாக நிகழ்கிற ஒன்றாக இருக்காது. மாறாக, ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது, அந்த ஆயிரவருடம் முழுவதும் தொடர்ந்து முன்னேற்றமடைகிறதாய் இருக்கும். அப்போது அவர்கள் மத்தியஸ்தர் மூலமாகவும், அவருடைய இராஜ்ஜியத்தின் மூலமாகவும் தற்காலிக நீதிமானாக்கப்பட்டிருப்பதைக் கூறஇயலும். ஆனால் அவர்கள் நீதிமானாக்கப்படுவது ஆயிரவருட அரசாட்சியின் முடிவில் அவர்களுடைய முழுமையான பரிபூரணத்தில் பிதாவுக்கு முன்பாக நிறுத்தப்பட்டு, ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டு, அவரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது மாத்திரமே நிறைவேற்றி முடிக்கப்படும். “தேவனே அவர்களை

நீதிமான்களாக்குகிறவர்” என்றும், எந்த ஒரு ஜீவன் நிலைமையிலும் யார் பரிபூரணராகிறாரோ அவர்களை மாத்திரம் நித்திய ஜீவனுக்குள்ளும் தன்னுடைய குடும்பத்திற்குள்ளும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

மாம்சத்தை தூய்மையாக்குவது நீதிமானாக்கப்படுதல் அல்ல

யார் ஒருவர் இந்த சுவிசேஷயுகத்தில் தேவனிடத்தில் திரும்ப ஆவல்கொள்கிறாரோ, படிப்படியாக அவரை தேடி கண்டறிவார். முதலாவது, எதனால் அவனை நீதிமானாக்க இயலும் என்ற ஏற்பாட்டினை தேவன் உண்டுபண்ணியிருந்ததையும், மேலும் அவரே தொடர்ந்து பாவினை நீதிமானாக்குகிறவர் என்பதையும் கண்டறிவார். பிறகு அவன் தன் சொந்த பலவீனங்களையும் பாவங்களையும்-- அதாவது களங்கமடைந்திருப்பதையும் கண்டறிந்து, சரியான முறையில் அவைகளை தேடி அப்புறப்படுத்துவார். அவன் மாம்சத்தின் அசுசிகளிலிருந்து பெருமளவு தன்னை சுத்திகரித்துக்கொள்ள முடிந்தாலும், இது அவனை நீதிமானாக்காது. அவனை பரிபூரணப்படுத்தாது. ஏனென்றால் மரபுவழியாகவே அவன் பாவியாக அபூரணமாக இருக்கிறான். மேலும் அவன் பாவநிவாரணபலியின் புண்ணியத்தின் தெய்வீக பயன்பாட்டின் மூலமாக மாத்திரமே சுழுவப்படமுடியும். வெண்கலத்தொட்டியில் கழுவி, மாம்சத்தின் கறைகளை அப்புறப்படுத்தினபிறகு, அந்த விசுவாசி ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் கதவிற்கு அருகில் நெருங்கி உடன்படிக்கையின் உறுதிமொழியால் தன்னை கட்டுப்படுத்தி கர்த்தருக்காகவும், அவரது ஊழியத்திற்காகவும் அது எதுவாக இருந்தாலும் தன்னை முற்றிலும் அர்ப்பணம்செய்து, அங்கே தன்னை பொருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

மேற்சொன்ன அனைத்துப் படிசூலும், தேவனுடன் ஐக்கியம்கொள்ள விரும்புகிற ஒருவருக்கு அவருடைய வார்த்தையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைப்போன்று, அவைகள் முறையான படிசூலாகும். யார் இந்த பயிற்சிமுறைகளை பின்பற்றுகிறார்களோ அவர்கள் தற்காலிக நீதிமானாக்கப்பட்டநிலையில் இருப்பதாக நாம் விவரிக்கிறோம். வேறுவிதமாய் கூறவேண்டுமானால், அவர் சரியான வழிமுறையில் இருக்கிறார். நீதிமானாக்கப்படுவதை அடைவதற்கு தன்னால் இயன்றதை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதாகும். இந்த வழிமுறையின்போது, அவர் மனது மற்றும் இருதயத்திற்கான ஆசீர்வாதங்களையும் தன்னுடைய மனசாட்சியின் அங்கீகரிப்பையும் பெற்றுள்ளார். மேலும் தன்னுடைய நீதிமானாக்கப்படுதலுக்கான முறையான நடைமுறை அறிவை தெய்வீக ஏற்பாடானது திறந்துவைத்திருக்கிறது என்ற வகையில், கர்த்தருடைய தயவைப் பெற்றிருக்கிறார். இது விவரித்திருக்கிற படிசூலுக்கான இன்றியமையாமையை குறிப்பிட்டுக்காட்டுவதோடு, அர்ப்பணிப்பை அல்லது

ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் கதவில் தங்களை கட்டவேண்டியதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறது. ஒரு பாவி தேவனை அணுக இதைவிட வேறு எதுவும் செய்யமுடியாது. இப்போது தேவன் செயல்படக்கூடிய நேரம். பாவிகளிடத்திலான தேவனுடைய இரக்கம் முழுவதும் “மகா பிரதான ஆசாரியராக” நியமிக்கப்பட்டுள்ள இயேசுவின் மூலமாகவே இருக்கிறது. அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒன்றை(வெள்ளாடு) ஏற்றுக்கொள்வதும், அவனை பலியாக்குவதும் இயேசுவின் பங்காக உள்ளது. தேவனுடைய பிரதான ஆசாரியராகிய இயேசு யாரை ஏற்றுக்கொண்டாரோ அவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் தெய்வீக சபாவத்திற்கென்று தேவனால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டவர்களாயும் இருப்பார்கள். எப்போது இயேசுவும், இயேசுவின்மூலமாக தெய்வீகநீதியும் பாவிகளை ஏற்றுக்கொண்டாரோ, அத்தருணமே நீதிமானாக்கப்பட்ட தருணம் ஆகும்.

ஒரு பாவி பாவ வாழ்க்கையை விட்டுவிடல்கி, தேவனைத் தேட ஆரம்பித்து, நீதியின் வழிகளில் தன்னால் இயன்றமட்டும் சிறந்தமுறையில் நடந்து, மாம்சத்தின் அசுசியை அப்புறப்படுத்தின.. அந்த தருணத்திலிருந்து அவன் ஒரு புதிய சிந்தையை அல்லது சித்தத்தை பெற்றிருக்கிறான். அது, அவன் முன்பு பாவத்தை நேசித்து அதற்கு ஊழியம்செய்தபோது பெற்றிருந்த சிந்தை அல்லது சித்தத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். இந்த புதியசிந்தை, மாம்சத்தின் புதியசிந்தை எனப்படும். ஏனென்றால் அவன் இன்னும் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படவில்லை. அந்த தருணத்தில் பிரதான ஆசாரியர் அவனை ஏற்றுக்கொண்டு, தம்முடைய புண்ணியங்களை அவன்மீது சுமத்துகிறார். பிறகு பிதாவாகிய தேவன் அவனை பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கிறார். அந்த தருணத்தில் புதிய சிந்தையுடன் இருக்கும் அந்த ஒருவன் நீதிமானாக்கப்பட்டு, பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுகிறான்; இப்பொழுது அவன் புதுசிருஷ்டியாய் இருக்கிறான். புதுசிருஷ்டி நீதிமானாக்கப்படவேண்டியதில்லை. ஏனென்றால் புதுசிருஷ்டி பாவம் செய்திருக்கவில்லை. நீதிமானாக்கப்பட அது பாவத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை. புதுசிந்தையுடைய பழைய சிருஷ்டியே நீதிமானாக்கப்படும். நீதிமானாக்கப்பட்ட அந்த தருணத்தில் பழையசபாவம் பலியின் மரணமடையும். இயேசுவைக்குறித்து சொல்லப்பட்ட அதே உணர்வில், புதுசிருஷ்டியானது நீதிமானாக்கப்பட்டதாக பேசப்படுகிறது. “ஆவியினாலே நீதியுள்ளவரென்று ... மகிமையிலே ஏறெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்” (1தீமோ3:16). நீதிமானாக்கப்படுதல் என்ற வார்த்தையின் இந்த பயன்பாட்டில், “நியாயத்தை நிரூபித்தல்.. அல்லது பூரணமாக நிரூபித்தல் என்ற கருத்தே உள்ளது; நியாயத்தை உருவாக்குவது என்று அல்ல.

வளர்ச்சிக்கேற்ப, சமாதானம் சரிவிகிதத்தில் இருக்கும்
முழுமையாக அர்ப்பணிக்கப்பட்ட, நீதிமானாக்கப்பட்ட, பரிசுத்தஆவியின் ஜெநிப்பிக்குதல்

மூலமாக பிதாவினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்த வகுப்பாருக்கு, அப்போஸ்தலரின் கீழ்க்காணும் வார்த்தைகள் பொருந்தும்.: “இவ்விதமாக நாம் விசுவாசத்தினாலே நீதிமான்களாக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய் தேவனிடத்தில் சமாதானம் பெற்றிருக்கிறோம்”- ரோமர் 5:1. மாறாக இந்த வசனம்

அர்ப்பணித்தல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல் என்ற நிலைக்கு வராதவர்களுக்கும், வெறும் பிரகாரத்தின் மூலமாக அணுகிக்கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கும் பயன்படுத்தக்கூடாது. எனினும் அவர்கள் பெற்றிருக்கும் சமாதானத்தின் அளவு, அவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தக்கதாக இருக்கும். நாம் பாவத்தை வெளியேற்றுவதற்கும், தேவனுக்கு நெருங்கி அணுகுவதற்கும் பெருமுயற்சி செய்வதினால் அவரிடம் திரும்பும் ஒரு வழி இருப்பதை கண்டறிவதன்மூலம் நமக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சமாதானமும் சந்தோஷமும் வரும்; ஆனால் இந்த வசனத்தில் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டுள்ள, சபையின் சமாதானமானது, யார் தேவனுடைய புத்திரர் என்ற நிலைமைக்குள் வந்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மாத்திரம் பயன்படுத்தமுடியும். தேவன் மற்ற எவரிடமும் சமாதானத்தில் இல்லை.

நிலைமைகளின் வேறுபாடுகள் நிமித்தமாக, இந்த சுவிசேஷ்யுக்கத்தின் காலத்தில் எவர் ஒருவரும் ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட்டதைப்போன்று அதே அனுபவத்தை துல்லியாக பெற்றிருப்பது என்பது இயலாது. ஆபிரகாம் புரிந்துகொண்டிருந்த அளவுக்கு தேவனை முழுமையாக விசுவாசித்தார். வெளிப்படையாக தேவனுடைய சித்தத்தை செய்வதற்கு மரணபரியந்தம் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்தார். வேறு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், ஒருவேளை ஆபிரகாம் இந்த சுவிசேஷ்யுக்க காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தாரானால், அவர் முழுமையாக அர்ப்பணித்தவராக, முழுமையான நீதிமானாக, ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட ஒருவராக இருந்திருப்பார். ஆனால் கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரிப்பதற்கு முன்னரே, சுவிசேஷ்யுக்க காலத்திற்கு முன்பு ஜீவித்ததால், அவருடைய அர்ப்பணிப்பு, நீதிமானாக்கப்படுதலின் முழுமையையும், அதன் சலுகைகளையும் தர இயலாமற் போயிற்று.

சிலர், நீதிமானாக்கப்படுதலில், இருபகுதிகளாக - சட்டப்பூர்வமானதும், நிஜமானதாகவும் இருப்பதாக எண்ணுவதினால் தங்களைக் குழப்பிக்கொள்கிறார்கள். வேதத்தில் இதுபோன்ற நீதிமானாக்கப்படுதலின் பிரிவுகள் ஏதும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை என்று நமக்குத்தெரியும். அது

சட்டத்தின்படியும், அதேசமயம் நிஜமானதாயுமுள்ளது. ஆனால் நிஜமானதாக, அதேசமயம் சட்டப்பூர்வமில்லாததாகவும்தாயும் இருக்கமுடியாது. அதேபோல் சட்டப்பூர்வமில்லாததாகவும்தாயும், நிஜமானதாயும், மீறுகிறதாயிருந்து, உண்மையாய் இருக்கமுடியாது.

நம்முடைய நீதிமானாக்கப்படுதல், நாம் கர்த்தருக்குரியவராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது நம்மீது போடப்படும் “கலியாண வஸ்திரத்தால்” அடையாளமாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அது புதுசிருஷ்டியை மூடுவதற்காக அல்ல, மாறாக பிரமாணத்தின்படி மரித்ததும், பலியிடப்பட்டதுமாக எண்ணப்படுகிற பழைய மாம்சத்தை மாத்திரமே மூடுகிறதாயிருக்கிறது. வேறு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், நீதிமானாக்கப்படுதல், நியாயத்தை உருவாக்குவதன் செயல்முறை என்று அர்த்தப்படுத்தவில்லை. மாறாக, ஏற்கனவே அடையப்பெற்ற நியாயத்தின் நிலைமையை அடைந்ததை அடையாளப்படுத்துகிறது. “கலியாண வஸ்திரத்தை” உடுத்திக்கொள்வது, சபையின் அங்கத்தினர்களாக தேவனுடைய குடும்பத்திற்குள் நுழைவதை அடையாளப்படுத்துகிறது. அதை களைந்துவிடுவது தேவனுடைய கிருபையை மறுதலிப்பதாக அர்த்தப்படுத்துகிறது. மேலும் இது இரண்டாம் மரணத்தை சுட்டிக் காண்பிக்கிறது.

உலகத்திற்கான நீதிமானாக்கப்பட்டநிலை, ஏற்கனவே விவரித்ததைப்போன்று அது வேறுபட்ட முறையில் அடையப்பெறும். உலகத்தின் நீதிமானாக்கப்படுதல் மாபெரும் மத்தியஸ்தரின் கீழ் படிப்படியாக நிகழக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கும் என்று கூறலாம். ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் தெய்வீக தேவைகளை பூர்த்திசெய்து, அதிகமான இசைவுக்குள் வந்து, மேலும்மேலும் திரும்பக்கொடுத்தலின் பரிபூரணத்தை பெற்றுக்கொண்டு, இவ்வாறு படிப்படியாக நீதியை நடப்பிப்பதாக இருக்கும். எனினும், “தேவனே அவர்களை நீதிமான்களாக்குகிறவர்” என்பதையும், ஆயிரவருட முடிவுவரை இந்த உலகம் தேவனுடைய கரங்களில் இல்லை என்பதையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அதன்பிறகு எல்லோரும் பிதாவினுடைய அனுமதிபெற்று, நித்தியஜீவனுக்காக அவரில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு முழுமையான உணர்வில் நீதிமான்களாக்கப்படுவர். அந்தசெயல் உடனடியாக நிகழ்கின்ற ஒன்றாக இருக்கும்.